

כריתות כב. (מול החרב של ר' גרשום) עד כג: (סוף הפרק)

ביאורי מושגים
 שלבי יציאת הדם בשחיטה או בהקזה: א. דם שחור השותת בזרם חלש,
 ב. דם אדום השותת בזרם חלש,
 ג. דם אדום המקלח בזרם חזק,
 ד. דם אדום השותת בזרם חלש,
 ה. אחרי המיתה הדם שיוצא נחשב – דם תמצית

ר' ישמעאל: דם חללים – הדם שיוצא ממנו הנפש, לא מכשיר את הזרעים. (תוס' – זה באדם, בבהמה המצב הפוך)

מחלוקתם מקבילה למח' תנאים. ר"ל סבר כר' אלעזר בר"ש, ר"י סבר כרבי,

מה נחשב דם הנפש (עיני ביאור מושגים): ריש לקיש: שלבים ב', ג', וד'. ר' יוחנן: שלב ג' בלבד

ציטוט מהמשנה

גם ר' יהודה מודה שלא ניתן להשתמש בדם תמצית בקדשים (לזרוק אותו על המזבח).

ת"ק: דם תמצית אסור בלאו, ר' יהודה: דם תמצית אסור בכרת

משנה

טעמם של חכמים: ישנה ג"ש 'מצות' 'מצות' כשם שמביאים חטאת רק על שגגת כרת כך מביאים אשם רק על ספק שגגת חטאת. ר"ע: הג"ש מלמדת שמביאים אשם תלוי רק על דבר שעל ודאו יש קרבן קבוע (למעט עולה ויורד).

טעמו של ר"ע: 'ואם נפש' – מקיש אשם מעילה לאשם תלוי. לחייב אשם תלוי על ספק מעילה. חכמים: מההקש לומדים שכשם שיש להביא אשם מעילות בשווי מינמלי של שתי כסף כך גם אשם תלוי.

ר"ע לומד את דין שתי כסף או מ'זאת תורת האשם' או מג"ש 'בערכך' 'בערכך'

המסופק האם מעל (מועל חייב באשם): ר' עקיבא: מביא אשם תלוי, חכמים: פטור. ר"ע: את כסף המעילה לא יביא עד שידע בוודאות שחטא. רק אז יביא אשם ודאי ולו יוסיף את כספי המעילה. ר' טרפון: שיביא את כספי המעילה ויתנה שאם בעתיד ידע שודאי חטא. הקרבן יהיה אשם מעילות. אם עד יום מותו לא תתברר האמת יהא זה אשם תלוי. וכן יתנה על כספי המעילה. ר"ע: עקרונית ההצעה מוצלחת אלא אם כן שווי המעילה גבוה.

מדבריהם ניתן ללמוד שבאשם ודאי אין צורך בדיעה ודאית על החטא בזמן הבאת הקרבן.

משנה

1. אישה שהביאה קן על ספק לידה ונודע לה שילדה לפני המליקה – תשנה את ייעוד הקרבן מספק עולה לעולה.
 2. אדם שאכל חתיכה משתי חתיכות:
 אחת חולין ואחת קודש – חכמים: פטור, ר"ע חייב אשם תלוי, -> אכל את שתיהן – חייב אשם מעילות, אחת חולין ואחת חלב – מביא אשם תלוי, -> אכל את שתיהן - חייב חטאת, אחת חלב אחת קודש – מביא אשם תלוי, -> אכל את שתיהן - חייב חטאת ואשם מעילות, אחת חלב ואחת חלב קודש – חכמים: חטאת, ר"ע חטאת ואשם -> אכל את שתיהן - חייב שתי חטאות ואשם מעילות אחת חלב ואחת חלב נותר – מביא חטאת ואשם תלוי -> אכל את שתיהן - חייב שלוש חטאות,
 3. התנאים נחלקו במקרה שבו שני אנשים אכלו את שתי החתיכות:
 ר' שמעון: הם יכולים להתנות. יביאו בשותף קרבנות עבור האוכל את החתיכה האסורה (יביאו יחד לפי הטור השמאלי) ר' יוסי: לא ניתן להתנות. כל אחד יביא ספק בפני עצמו (כל אחד יביא את הטור הימני)

המשנה דנה באדם שאכל חלב נותר.

קושיית רבא: מדוע לא יתחייב גם אשם מדין מעילה בקודש?

תשובת רב נחמן: משום שמדובר כשלא היה בחתיכה שווה פרוטה.

איסור חל על איסור בקדשים:
רבי:

בחולין - אין איסור קל חל על איסור חמור.
בקדשים - איסור קל חל על חמור,

ר' שמעון:

בחולין - אפילו איסור חמור לא חל על איסור קל.
בקדשים - התנאים נחלקו האם ר"ש סבר שבקדשים איסור חמור חל על קל.

המקור לדין הייחודי של איסור על איסור בקדשים:
"כל חלב לה"

הסוברים שר"ש לא מחלק בין קודשים לחולין לומדים מ'כל חלב לה' דבר אחר:
וולדות קדשים קדושים רק מצאתם לאויר העולם - ולכן מבחינה מציאותית שם איסור חלב חל יחד עם איסור קודש.